

Irena Kramarkowa

Gniechowice, woj. wrocławskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 10, 127-128

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kierunkiem prof.dr.hab.Jana Żaka. Finansowała IHKM PAN i UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada grupy dębczyńskiej z późnego okresu rzymskiego /C1-C3/.

Stanowisko leży na płaskiej terasie nadzalewowej rzeki Mogilicy. Celem bezpośrednim badań było rozpoznanie relacji chronologicznej między całościowo zbadanym stanowiskiem 3 /osada/ i 6.

Wykopy usytuowano w domniemanej centralnej partii stanowiska oraz w części wschodniej, nawiązując do wykopów stanowiska 3.

Łącznie na obszarze 414 m² zarejestrowano 73 obiekty, w tym m.in. w domniemanej centralnej partii osady, skupisko 7 półziemianek ułożonych w kształt nieregularnego półowału. W wypełniskach półziemianek stwierdzono, obok typowej ceramiki z późnego okresu rzymskiego, fragment pułcharka szklanego typu E 215, zapinkę brązową A VI z nóżką podwiniętą i facetowatym kabłączkiem, paciorki szklane i gliniane oraz fragmenty naczyń glinianych ornamentowanych techniką stempelkową.

W części wschodniej stanowiska stwierdzono wyklinowywanie się warstwy kulturowej między stanowiskami 3 i 6 na odcinku około 60 m.

Badania będą kontynuowane.

GĐOW
woj.krakowskie
Stanowisko II

patrz
neolit

GNIĘCHOWICE
woj.wrocławskie
Stanowisko 4

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziła dr Irena Kramarkowa. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Drugi sezon badań /kontynuacja z r.1972/. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko jest położone na polu ornym w odległości około 3 km od wsi. Warstwa orna, w której znaleziono niewielką ilość skorup i kości, miała grubości 0,25 - 0,30 m. Pod nią wystąpiła warstwa kulturowa ze spoistej, tłustej, czarnej ziemi grubości 0,8 - 0,9 m. Zna-

leżono w niej duża ilość skorup, kości zwierzęcych /m.in. szczękę koisną/ oraz 5 obiektów. Obiekt A to kulista konstrukcja z polepy, kamieni, żużla, przetykanego skorupami i dużymi kośćmi zwierzęcymi, sięgająca do głębokości 1,05 m. Obiekt C to kłoc żużla o średnicy 0,20 m, spieczony w górnej części z polepą. Wystąpił tu węgiel drzewny. Całość sięgała do głębokości 0,75 m. Obiekt D to palenisko zbudowane z polepy spieczonej z drobnym żużlem., w środku ślady niespalonego drewna. Na głębokości 0,70 m wystąpił popiół przemieszany z przepalonym piaskiem.

Czarna, zbita ziemia warstwy kulturowej uniemożliwiła obserwację zarysów jam czy innych konstrukcji w rzutach poziomych /poza wymienionymi obiektami/. Natomiast w profilach zaobserwowano wyraźne ślady 4 słupów, sięgające do głębokości 1,2 - 1,3 m, płasko ściętych, o średnicy około 20-30 cm. Z obserwacji rozmieszczenia słupów w profilach należy wnosić, że prawdopodobnie był to narożnik chaty.

Badania będą kontynuowane.

GRONOWO, gm.Ostrowice
woj.koszalińskie

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Wołgiewicz. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Czwarty, ostatni sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury wielbarskiej z okresu rzymskiego. Pole orne z okresu wpływów rzymskich.

Zbadano siedem kurhanów /nr 7-12 i 15/. Wszystkie posiadały nasypany ziemne. Z wyjątkiem kurhanu nr 15 z pochówkiem jamowym, pozostałe zawierały pochówki szkieletowe w drążonych kłodach złożonych w prostokątnych jamach grobowych. W kurhanie nr 8 i 11 groby posiadały obwarowania z gładów ułożonych wzdłuż krawędzi jam. Kurhan nr 10 miał dwa pochówki pierwotne w tym jeden symboliczny oraz pochówek wtórny. Kurhan nr 10 zawierał importy rzymskie: w grobie nr 2 /wyrabowanym w starożytności/ zachowało się ucho i kabłąk kociołka skośnie żłobkowanego /E 44-48/ oraz srebrny drucik po zapince /A.V/ zdobionej w stylu "barokowym", natomiast w grobie nr 3 misa /E 99/100/, para ostróg /gr.1/, sprzączka /gr. D1/ i szpila /gr. IVb/.

Pod kurhanami nr 7-11 odkryte zostały dalsze ślady pola ornego zachowanego w postaci próchnicy ornej i znajdujących się w jej spągu smug bruzd wykonanych radłem. Łączna powierzchnia odkrytego pola wynosi około 0,2 ha. Pierwotne pole zajmowało całą terasę i liczyło oko-